

בגין למדרף בתרך ולא לאתפתאה בתר זינא אַחֲרָא נוּכְרָאָה.

תא חוי, נפשי דא נפש דאייה שלטא בלילה ולמדרף בתר דרגא. רוח ביום, דכתיב נפש אוייתך (דף ע"ב) בלילה, דא נפש דאייה שלטא בלילה. אף רוחך בקרבי אשחרך. דא רוח דאייה שלטא ביממא.

ויאי תימא דתרין דרגין אונן בפרודא, לאו חבי, דהא דרגא חד אונן, ואונן תריון בחבורה חד. וחד עלאה שלטא עליהו ואתדבק בהו ואונן ביה (עארין) ואתקיריאת נשמה, וכלהו דרגין סלקאן ברוא דחכמתא, דבר מסתכלון אלין דרגין יסתכל בר נש בחכמה עלאה, והאי נשמה עיל בהו ומתקדקו בה, וביד האי שלטא בדרין ההוא בר נש אקרי קדוש שלים מפלא. רועיתא חדא **לגבוי קדשא ברייך הויא.**

לשון הקודש

וזאת אמר ששתי דרגות הן בפנור – לא בה, שהרי הן דרגה אחת, והן שתיים בחבורה אחת, ואחת עליונה שישולטה עליהן ונדרבקת בהן והן בה (ונקראין ונבראות נשמה). וכל הדרגות עלות בסוד החכמה. שפיטסתקלים על אלו הדרגות, יסתכל הארים בחכמה העליונה, והנשמה הוא נבנשת בהם ונדרבקים בה. וכשהזה שולם, או אותו

הולבת אחר מין קדוש במקום אחר מקום שיוציאת משם. ומשום קד בtów נפש אוייה בלילה, כדי לרדף אבריך ולא להתחפות אחר מין אחר נברוי.

בא ראת, נפשי – זו הנפש שישולטה בלילה לרדף אחר הדרגה שלה. הרום ביום, שבחוב נפש אוייה בלילה, זו הנפש שישולטה בלילה. אף רוחך בקרבי אשחרך – זו הרום שישולטה ביום.

נֶפֶשׁ אֲיַהוּ אֶתְעָרוֹתָא תִּתְאֵה וְדָא סְמִיכָא בְּנוֹפָא וּזְנָתָ
לִיה, וּנוֹפָא אֲחִיד בָּה וְהִיא אֶתְאָחִידת בְּנוֹפָא.
לְבָתָר אֶתְתְּקָנָת וְאֶתְעָבִידת בְּרִסְיָא לְאַשְׁרָאָה עַלְהָ רֹוח
בְּאֶתְעָרוֹתָא דְּהָאי נֶפֶשׁ דְּאֶתְאָחִידת בְּנוֹפָא, בִּמְהָ דְּכָתִיב,
(ישעה לב) עד יָעָרָה עַלְינָנוּ רֹיחָ מְפֻרּוּם.

לְבָתָר דְּמַתְקָנִי תְּרוּנוֹיָהוּ, זְמִינָן לְקַבֵּלָא נְשָׁמָה. דְּהָא
רֹוח אֶתְעָבִיד בְּרִסְיָא לְגַבֵּי נְשָׁמָה לְאַשְׁרָאָה
עַלְיה, וְהָאי נְשָׁמָה אֲיַהִי סְתִימָא עַלְאָה עַל פָּלָא טְמִירָא
דְּכָל טְמִירָין. אֲשִׁתְבָּה דְּאִית (לו) בְּרִסְיָא לְבְרִסְיָא
וּבְרִסְיָא לְגַבֵּי עַלְאָה עַלְיָהוּ. וּבֶד תִּסְתְּבָל בְּדָרְגָּין תִּשְׁבַּח
רוֹא דְּחַכְמָתָא בְּהָאי מֶלֶה. וּכְלָא הוּא חַכְמָתָא לְאֶתְדְּבָקָא
בְּהָאי גְּוֹנָא מְלִין סְתִימָין.

תָא חֹוי, נֶפֶשׁ אֲיַהוּ אֶתְעָרוֹתָא תִּתְאֵה דְּאֶתְדְּבָקָא בִּיה

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

הָאִישׁ נִקְרָא קָדוֹשׁ, שְׁלָמָם מִן הַפֵּל. רְצָוֹן
לְקַבֵּל נְשָׁמָה, שְׁהָרִי רֹוחַ נְעִשֵּׂת כְּפָא
לְגַנְשָׁמָה לְהַשְׁרֹות עַלְיהָ, וְהַגְנָשָׁמָה הָוּ הוֹ הָיָ
בְּסִטְרָת עַלְיוֹנָה עַל הַכָּל טְמוֹנָת כָּל
הַטְּמוֹנִים. נִמְצָא שְׁשִׁישׁ וְלֹהֵי בְּסָא לְכָפָא,
וְהָיָא אֲחִזּוֹה בְּגַנְוֹף וּזְנָתָה אֶתְוֹתָו, וְהַגְוֹף אָזְהָוּ בָה
וְנְעִשֵּׂת כְּפָא לְהַשְׁרֹות עַלְיהָ רֹוחַ
בְּהַתְעוּרָות הַנֶּפֶשׁ הָזָאת שְׁנָאָחוֹת
בְּגַנְוֹף, בְּכַתּוֹב (ישעה לו) עד יָעָרָה עַלְינָנוּ רֹוחַ
מְפֻרּוּם.

בָא רָאָה, הַנֶּפֶשׁ הָיָה הַתְעוּרָות
תְּחִתּוֹנָה שְׁנָדְבָקָת בְּגַנְוֹף, בָּמוֹ הָאוֹר שְׁלָל
לְאַחֲר שְׁמַתְקָנִים אֶת שְׁנֵיָהֶם, עַתִּידִים

בגופא. בְּגַוְונָא דְנֹהֶרֶא דְבִזְיִינָא. דְנֹהֶרֶא תַתָּאָה רְאֵיָה אֲוּבָמָא אֲתַדְבָקָת בְּפִתְיָלָה וְלֹא אֲתַפְרֵשׂ מִנְהָה וְלֹא אֲתַתְקָנָת אֶלְאָ בָה. וּכְדָ אֲתַתְקָנָת בְּפִתְיָלָה אֲתַעֲבִידָת כְּרָסִיא לְנֹהֶרֶא עַלְאָה חֹזֶרֶא דְשְׁרִיאָה עַל הַהְיוֹא נֹהֶרֶא אֲוּבָמָא.

לְבָתֵר פֶד מִתְקָנָן תְרוּוּיָהוּ אֲתַעֲבִידָת הַהְיוֹא נֹהֶרֶא חֹזֶרֶא כְּרָסִיא לְנֹהֶרֶא סְתִימָה דָלָא אֲתַחְזֵי וְלֹא אֲתַיְדָעַ מַה דְשָׂרָא עַל הַהְיוֹא נֹהֶרֶא חֹזֶרֶא. וּבְדִין נֹהֶרֶא שְׁלִים. וּכְדָ הַוָא בָר נִשְׁדָא אֲיָדוֹ שְׁלִים בְּכָלָא. וּבְדִין אֲקָרֵי קָדוֹשׁ, בָמָה דָאָת אָמָר, (תְהִלִים טז) לְקָדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמָּה וְגוּ. בְּגַוְונָא דָא בְּרוֹזָא עַלְאָה.

תָא חֹזֶי, בְשַׁעַתָא דְעַל אָבָרָהָם לְאָרָעָא, אֲתַחְזֵי לִיה קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָמָה דְאַטְמָר דְבָתִיב לִי הַגְּרָאָה אֶלְיוֹן, וּקְבִיל תְּמִון נֶפֶשׁ וּבָנָה מִזְבֵחַ לְהַהְיוֹא

לשון הקודש

המואר, שַׁהְאָור הַתְּחִתּוֹן שַׁהְוָא שָׁחָר, נִדְבָק בְּפִתְיָלָה וְלֹא נִפְרֵד מִפְנֵה וְלֹא נִתְהַקֵּן אֶלְאָ בָה. וּבְשִׁנְתָקָנוּ בְּפִתְיָלָה, נִעְשָׂה כְפָא לְאָור הַעֲלִיוֹן הַלְּבָן שְׁזָרָה על אותו האור השחר. אחר בְּךָ בְשִׁנְנִיהם נִתְקָנִים, נִעְשָׂה אותו אור לְבָנָן כְפָא לְאָור הַנְּסָתֶר שַׁאֲנִינוּ נְרָא וְאֲנִינוּ נֹדֵעַ מִה שְׁשָׁרָה עַל אותו האור

דָּרְגָּא. לְבַתֵּר הַלֹּזֶךְ וּנְסֹעַ הַגִּבָּהּ דְּקַבֵּיל רוּת. לְבַתֵּר (עד) דְּסַלִּיק לְאַתְּהַבְּקָא גַּו נְשָׁמָה כְּדִין וַיַּבְּנֵו שֵׁם מִזְבֵּחַ לְיִי סְתִּים, דָא הִיא נְשָׁמָה דָאִיהִי סְתִּימָא דְכָל סְתִּימָיו. לְבַתֵּר יָדֻעַ דְּבָעֵי לְאַצְטְּרָפָא וּלְאַתְּעָטָרָא בְּדָרְגֵיכֶן, מִיד וַיַּרְדֵּ אֲבָרָם מִצְרִים, וְאַשְׁתָּוּב מִתְּפָן. וְלֹא אַתְּפַתָּא גַּו אָנוּן טְהִירִין, וְאַתְּצְרִיף וְתַבְּ לְאַתְּרִיהִי. בֵּין דָנָחָת וְאַתְּצְרִיף, מִיד וַיַּעַל אֲבָרָם מִמִּצְרָים, סְלִיק וְאַי וְתַבְּ לְאַתְּרִיהִי וְאַתְּרַבְּק בְּמַהְיִמְנוֹתָא עַלְאָה דְּבָתִּיב הַגִּבָּהּ.

מִפְּאָן וְלֹהֲלָא יָדֻע אֲבָרָם חַכְמָתָא עַלְאָה וְאַתְּדַבֵּק בְּקַדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְאַתְּעָבֵיד יְמִינָא דְעַלְמָא. כְּדִין וְאֲבָרָם כְּבָד מַאֲד בְּמִקְנָה בְּכֶסֶף וּבְזָהָב. כְּבָד מַאֲד בְּסְטָרָא דְמֹרֶח. בְּמִקְנָה בְּסְטָרָא דְמֹעֵרָב. בְּכֶסֶף מְסְטָרָא דְדָרוֹם. בְּזָהָב מְסְטָרָא דְצָפּוֹן.

לשון הקוריש

הַגִּבָּהּ, שִׁקְבֵּל רוּת. אַחֲרֵךְ וְעַד שְׁעָלָה וְדָאי וְשָׁב לְמִקּוֹמוֹ וַיַּדְבֵּק בְּאַמְנָה הַעֲלִיוֹנָה, שְׁבָתוֹב הַגִּבָּהּ. **מִפְּאָן** וְלֹהֲלָא יָדֻע אֲבָרָם הַחֲכָמָה הַעֲלִיוֹנָה וְגַדְבָּק בְּקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּא, וְגַעֲשָׂה הַיָּמִין שֶׁל הָעוֹלָם. אָיו, וְאֲבָרָם כְּבָד מַאֲד בְּמִקְנָה בְּכֶסֶף וּבְזָהָב. כְּבָד מַאֲד - בְּצָד הַמּוֹרָה. בְּמִקְנָה - בְּצָד הַמּוֹרָה. בְּכֶסֶף - מִצָּד הַקְּרוּם. בְּזָהָב - מִצָּד הַצָּפּוֹן.

אַחֲרֵךְ יָדֻע שְׁאַרְיךְ לְהַצְּרִיף וְלַהֲתַעַטֵּר בְּדָרְגָּות, מִיד - וַיַּרְדֵּ אֲבָרָם מִצְרִים, וְנַצֵּל מִשָּׁם, וְלֹא הַתְּפַתָּה תֹּזֶךְ אָוֹתָם הָאוֹרוֹת, וְנַצְּרָף וְשָׁב לְמִקּוֹמוֹ. בֵּין שִׁירַד וְנַצְּרָף, מִיד - וַיַּעַל אֲבָרָם מִמִּצְרָים. עַלְהָ

אתו רבי אלעזר ורבי אבא זכהו חבריא ונשכו ידו. בכה רבי אבא ואמר ווי ווי בד הסתלק מן עלמא מאן יהיר נהרא דאוריתא. זבחה חולקחון דחבריא דשמעין מלין דאוריתא אלין מפומך.

אמר רבי שמעון תא חוי, מה כתיב וילך למשען, למקד אתריה ודרゴי. למשען למשען כתיב, מאן משען. דא דרגא קידמָא דאתהו ליה בקדמיתא, כתיב הבא משען וכתיב החטם (מלכים א) אבן שלמה משען גבנה. זה אוקימנא אבן שלמה ודי. משע כמה דאתמר.

וילך למשען. כל אגון דרגין דרגא בתה דרגא כמה דאתמר. מנגב (דף פד ע"א) ועד בית אל לאתקנא אתריה ולחברא לוں ביהודה שלים. דהא מנגב ועד בית אל אשתחה רוזא דחכמתא בדקה יאות.

לשון הקודש

באי רבי אלעזר ורבי אבא וכל החברים כתוב באן משען, וכתווב שם (מלכים א) נשכו את ידו. בכה רבי אבא ואמר, כי אבן שלמה משע גבנה. והרי בארכנו אבן שלמה ודי. משע, במו שנתבאר. וילך למשען, כל אותו דרגנות, דרגה אחר דרגה, במו שנאמר. מנגב ועד בית אל, לתקן את מקומו ולחברם ביהודה שלם, שחררי מנגב ועד בית אל נמצא סוד החכמה בראיי.

אמר רבי שמעון, בא ראה מה כתוב. וילך למשען, לפקד את מקומו ודרגתנו. למשען – למשע בתרוב, מי המשען? זו הדרגה הראשונה שראינה לו בראשונה.

אל הַמִּקְוָם אֲשֶׁר הִיה שֵׁם אֲהַלָּה בְּתִחְלָה, אֲהַלָּה בָּהּ אָ, מִן אֲהַלָּה, דָא בֵּית אָל. אַבְנָן שְׁלֹמָה כִּדְאַמְרָן. תֹו רְשִׁים וְאָמָר אֶל מִקְוָם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה שֵׁם בְּרָאשׁוֹנָה דְכִתְיבָּ לֵי הַגְּרָא אָלְיוֹ. וּבְדִין וַיַּקְרָא שֵׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהָ. בְּדִין אַתְּדַבֵּק בְּמִיחִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָּא.

תָא חֹזֵי, בְּקִדְמִיתָא סְלִיק מִתְּפָתָא לְעִילָא דְכִתְיבָּ וַיַּרְא יְהָ אֶל אַבְרָם. וּכִתְיבָּ לֵי הַגְּרָא אָלְיוֹ. וְדָא הַזָּא דַרְגָּא קִדְמָא בְּקִדְמָא אַבְנָן שְׁלֹמָה (מִפְעַנְבָּנָה וּכִתְיבָּ לְמִפְשָׁע). וְלֹבֶתֶר הַלּוֹד וְגַסּוּעָה הַגְּנָבָה. דַרְגָּא בְּתַר דַרְגָּא עַד דְאַתְעַטָּר בְּדָרוֹם הַוִּילְקִיהָ וְעַדְבִּיהָ. לְבַתֶּר סְתִים מְלָה בְּדָסְלִיק וְאָמָר לֵי סְתִם, דָא עַלְמָא עַלְאָה. וּמִתְמַנוּ נְטִיל בְּדָרְגֵין וְנִחְיָת מְעִילָא לְתַתָּא וְאַתְּדַבֵּק בְּלָא בְּאַתְּרִיה בְּדַקָּא יָאוֹת.

לשון הקודש

אל הַמִּקְוָם אֲשֶׁר הִיה שֵׁם אֲהַלָּה בְּתִחְלָה, אֲהַלָּה בָּהּ אָ, מִן אֲהַלָּה? וְהַמִּזְבֵּחַ אֲלָמָר אַבְנָן שְׁלֹמָה, בְּמוֹ שַׁאֲמְרָנוּ אַבְנָן שְׁלֹמָה וּמִפְעַנְבָּנָה, וְכִתְובָּ בְּמוֹ שַׁאֲמְרָנוּ, וְאַחֲרָכָה הַלּוֹד וְגַסּוּעָה הַגְּנָבָה, דַרְגָּא אַחֲרָ דַרְגָּא, עַד שְׁהַתְעַטָּר בְּדָרוֹם, חַלְקוּ וְנוֹרְלוּ. אַחֲרָכָה סְתִם, וְהַקְדִּיבָּ בְּשֻׁעָלה וְאָמָר לֵי סְתִם, וְהַעֲוֹלָם הַעֲלִיּוֹן, וּמִשְׁמָ נְסַע בְּדָרְגּוֹת וְיַרְדֵּ מִפְעַלָּה לְמִטְהָ, וְהַכְּלֵן נְדַבֵּק בְּמִקְומָו בְּרָאֵינוּ.

בָא רָאֵה, בְּרָאשׁוֹנָה עַלָה מִטְהָה לְמִעְלָה, שְׁבַתְובָּ וַיַּרְא הָ אֶל אַבְרָם,

וְהָבָא כִּד תִּסְתַּבֵּל בְּדֶרֶגְיוֹ תְּשִׁבָּה רֹא דְּחַכְמַתָּא עַלְּאָה. מַה בְּתִיב וַיַּלְךְ לְמִסְעֵיו מִנְגָּב. מִסְטָרָא דִּימִינָא שִׁירוֹתָא דְּעַלְמָא עַלְאָה סְתִימָא עַמִּיקָא לְעַילָּא עַד אֵין סֻופָּה, וְנַחַת דָּרְגָּא בְּתַר דָּרְגָּא (עד) מִנְגָּב וְעַד בֵּית אֵל מַעַילָּא לְתַתָּא.

וּבְתִיב וַיַּקְרָא שֵׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְיָ אֲדָבָק יְהוָדָא בְּאַתְרִיה בְּדָקָא יְאוֹת דְּבָתִיב אֶל מִקּוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה שֵׁם בְּרָאשׁוֹנָה. מַאי אֲשֶׁר עָשָׂה שֵׁם, דְּסָלִיק לְהָמִתָּתָא לְעַילָּא. וְהַשְׁתָּא נַחַת בְּדֶרֶגְיוֹ מַעַילָּא לְתַתָּא, בְּגַיּוֹן דָּהִיא לֹא תַעֲדֵי מַאֲפָנוֹן דָּרְגָּיו עַלְאָין, וְאַגְּנוֹן לֹא יַעֲדֵוֹן מִנְגָּה, וַיַּתְיַחַד פָּלָא בְּיְהוָדָא חֲדָא בְּדָקָא יְאוֹת.

כִּדְיָן אַתְעַטָּר אַבְרָהָם וְהָווֹ הַוִּלְקָעַדְבֵּיה דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְדָא. זֶבְאַיְן אַגְּנוֹן צְדִיקִיא דְּמִתְעַטְּרִי בֵּיה בְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְהָווֹ מִתְעַטְּרִ בְּהַוּן. זֶבְאַיְן אַגְּנוֹן

לשון הקודש

וְבָאָן בְּשַׁתְּסַתְּבֵל בְּדֶרֶגְיוֹת, תִּמְצָא אֶת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה שֵׁם בְּרָאשָׁנָה. מַה וְהָ סּוֹד הַחַכְמָה הַעֲלִיוֹנָה. מַה בְּתֹבוֹ? וַיַּלְךְ אֲשֶׁר עָשָׂה שֵׁם? שְׁהַעֲלָה אוֹתָה מִטְּפָה לְמִסְעֵיו מִנְגָּב. מִצְדְּ הַיְמִין, רַאשֵּׁת הַעוֹלָם הַעֲלִיוֹן דְּגַסְּתָר הַעֲמֵק לְמַעַלָּה עַד אַיִן סֻופָּה. וַיַּרְדֵּךְ דָּרְגָּה אַחֲרָה דָּרְגָּה וְעַד מִנְגָּב וְעַד בֵּית אֵל, מִמַּעַלָּה לְמִטְּהָה. וּבְתִיב וַיַּקְרָא שֵׁם אַבְרָם בְּשֵׁם הָיָה נִדְבָּק אֶל מִקּוֹמוֹ בְּרָאוי, שִׁבְתָּוּב אֶל מִקּוֹם הַיְחִידָה בְּמִקּוֹמוֹ בְּרָאוי, וְהַיְחִידָה לְחַלְקָה גּוֹלוֹן